HUGO DE SANCTO VICTORE
Österreich, 2. Hälfte 12. Jh.
Seite 15r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26177
Copyright: Admont, Benediktinerstift

humanis p̃sentat aspectib̃. Occidit q̃ndo descendens adinferio
res partes. sedm ouersitatē circumionis suę oculis nr̃is se sub
ducit. Reuitur ad locū suū q̃a impellente uolubilitate subt̃
rursū ad ortū reuocat̃. Post ortū ū ad occasum tendens.
p̃mū flectit̃ ad meridiē. q̃a obliq̃ ductu p̃cipue cū i estiua
lib̃ omorat̃ signus. ab ortu ad lineā meridianā ascendit.
dein aut̃ ad occasū descendens. rursū obliq̃ p̃gressione ad
aq̃lonē inclinat̃. Pot̃ alia adhuc i his ūbis exposito satis oue
nens adhibi. scilicet ut hec oia ñ de diurno s; de annuo esse
solis accipiam̃. Ortū q̃ppe nob̃ sol. q̃ndo p̃ ūnale eq̃noc
tiū ingrediens. ad nr̃m polū osurgit. occidit aut̃
q̃ndo p̃ autūnale eq̃nocciū exiens. ad inferiora descendit.
Girat p̃ meridiē q̃n i hiemalib̃ signis omorat̃. flectit̃ ad aq̃lo
nē q̃n i estiuis signis q̃ polo boreali uicinior s̃ circūfertur.
Ortū q̃ sol. ex ipso oriente oia part̃ oriunt̃ q̃ ex eo calore reuiuis
cunt. occidit. ex stati igne uitali subducto uniuersa occūbit
q̃ ei p̃sentia uigerant. Girat p̃ meridiē. ut estiua incendia
algor tempet hiemalis. flectit̃ ad aq̃lonē. ut q̃ brumę gelu
ex torpor glacialis astrinxerat. estiuis ardorib̃ rursum
calefacta animentur. Videsq̃ unū corp̃ q̃ntas secū ferat rerū
mutationes.

LVSTRANS uniuersa incircuitu pgit spe. ex i circulos
suos reuertitur: Si p̃ spm̃ aerē accipiam̃. ordine
p̃quā istabilitatē celestis elementi descripserat. eandē q̃q;
inferiora legē pati demonstrat dicens. Lustrans uniuersa
i circuitu pgit spe. desi diceret. Si ea q̃ i celo s̃ uis natureę
stare ñ patiuntur: necē ē ut ea q̃q; q̃ sub celo s̃. eadē ordine
mutabilitatis moderentur: Sane q̃m admodū soli. ita
q̃q; aeri orbiculare ibuit motū. ut ei aquatio p̃petua ēē
demonstretur: Qd aut̃ pluralitē subiungit i circulos suos
reuertitur: hoc sigcare potest. qd mot̃ aeris ñ semp̃ ubiq;